

Kedves Ballagó Tanítványaink, Tisztelt Szülők és Vendégek, Kedves Kollégák, Intézményi Dolgozók, Gyerekek!

Valamennyien emlékszünk, mert tanultuk, hogy irodalmunkban a vándormotívum először is a mesék birodalmába visz minket, ahol a szegény ember három gyermeke, az aranyhajú lány és a bíró legkisebb fia útra kelnek, hogy világot lássanak, s közben próbára tegyék bátorságukat, tudásukat, leleményességüket. A három gyermek közül az első kettő csak próbálkozik a tökéletessel, a legkisebbik viszont meglesi az aranyláda kulcsát, megválaszolja a találós kérdést, és elnyeri a királykisasszony kezét.

A mesében minden lehetséges! Higgyétek el, az életben is! Minden azon múlik, mennyire találékony, talpraesett és okos valaki, hol keresi és találja meg a neki megfelelő utat, mennyire tudja megőrizni egyediségét, mennyire merész az álmai megvalósításához vezető úton. Bátornak kell lenni, mert ezen az úton is ott állnak a tündérek ellen harcoló gonosz erők, a fényt őrző íriszek ellen fellépő kísértések, a mágikus erővel bíró tünde-lények ellen küzdő mélység urai.

A mesében mindig a jó és az okos, a találékony és a kitartó, mindig az egyetemes erkölcsi normával bíró, a nép egyszerű, de okos gyermeke győz. És lehet ez így az életben is! Legtöbbször az egyszerűbb, rövidebb út kecsegtetőbb, vonzóbb, Kedves Gyerekek. Én viszont biztos tudom, hogy csakis az éri el a célját, csakis az találja meg a helyét embertársai között, aki tud lemondani is, ha kell, tud lelkiileg fejlődve, akár szenvedés árán, önkontrollt gyakorolva megmaradni a becsület útján, aki tud az igazáért küzdeni, minden körülményben hiteles maradni, aki tudomásul veszi, hogy az életben semmit nem adnak ingyen, mindenért keményen meg kell dolgozni. Csakis így lehet és érdemes a sikert igazán élvezni.

Erre igyekeztünk benneteket felkészíteni, Kedves Ballagók. A tarisznya, amit megtöltöttünk, és a vállatokra vettetek, nehéz. Benne a sokrétű tudomány és nevelésünk alapjai. Nemsokára kiviláglik, hogy mennyire figyeltetek ránk, hogy eleget foglalkoztatok-e a tanulnivalóval, hogy helyes elvek mentén terelgettünk-e benneteket, hogy elegendő és helyes volt-e, ahogyan szüleitek neveltek titeket. Az első akadályt sikeresen vettétek, valamennyien felvételt nyertetek középfokú intézményekbe, ami nagy öröm számunkra és szüleitek számára is. A következő mérföldkőre a helytállás szó van írva, az azt követőre az érettségi, vagy a szakmai vizsga, aztán az egyetemi felvételi, az államvizsga, a legutolsóra pedig a munkahely felirat kerül. Járjátok végig e lépcsőfokokat, fejlődjétek! Nem az a baj, ha hibáztok, az a baj, ha abból nem tanultok, ha rossz következtetéseket vontok le, ha nem marad erőtök felállni! Az ember egy életen át tanul..., ti is, 14 évesen, én is hatvan felé közeledve!

Drága Gyermekeim! Nyíljon ki előttem a világ minden szépségével és nehézségével!

Tiszteljétek nevelőiteket! Segítségükkel könnyebben eligazodtok ebben az értékvesztett világban! Legyetek hálásak szüleiteknek, hiszen ők mindig ott voltak mellettetek! Ne feledjétek a barátokat, az igaziakat, nem a neten tanácsot adókat! Hallgassátok meg a felnőttek, a tapasztaltabbak szavát, ezzel sok csalódástól kímélhetitek meg magatokat! Gondoljatok vissza iskolátokra, az itt dolgozókra, akik értetek is tették a dolgukat, térjétek mindig vissza Lenti városába, mert itt vannak a gyökereitek! Váljatok becsületes, dolgozó felnőttekké, hogy büszkék lehessünk rátok!

Farkas Katalin igazgató sk.